

Redegørelse om inspektion i Stadil Sparekasse

1. Indledning

Finanstilsynet var i september 2017 på inspektion i Stadil Sparekasse. Inspektionen var en ordinær undersøgelse. Sparekassens væsentlige områder blev gennemgået ud fra en risikobaseret vurdering, hvor der blev lagt størst vægt på de områder, der havde den største risiko.

2. Sammenfatning og risikovurdering

Sparekassens forretningsmodel baserer sig på traditionel ind- og udlånsvirksomhed.

Siden seneste inspektion i 2015 er der kommet en del nye kunder. Sparekassen har en betydelig risikoappetit i form af høj udlånsvækst og en forholdsvis lempelig kreditpolitik. Den årlige udlånsvækst var pr. 30. juni 2017 på 16,3 pct., og sparekassen udviser en væsentlig risikovillighed i forhold til at etablere kundeforhold med svage debitorer og kunder uden for det primære markedsområde.

Sparekassens forretningsmodel er udfordret. Indtjeningen er lav, og overdækningen til kapitalbufferkravet er med 2,8 procentpoint lavere end i sammenlignelige institutter. Den lave kapitaloverdækning stiller store krav til sparekassens evne til at konsolidere sig ved indtjening, da sparekassen er en indskydersparekasse og derfor kan have vanskeligt ved at rejse ny kapital.

Finanstilsynet gennemgik på undersøgelsen 41 af sparekassens største udlån. Herudover blev der gennemgået øvrige udvalgte og nye udlån samt udlån til bestyrelsen og direktionen. Der blev i alt gennemgået 58 udlån, svarende til ca. 71 pct. af det samlede udlån.

Ved undersøgelsen konstaterede Finanstilsynet en lang række styringsmæssige mangler. Sparekassen overtrådte flere centrale værnsregler. Eksempelvis er der regler, hvis formål er at hindre for stor risikopåtagning, hvor spare-

kassen havde brudt med grænsen for store udlån. Ligeledes havde sparekassen foretaget udlån til et selskab, hvor sparekassens direktør er medlem af ledelsen, hvilket kan medføre en interessekonflikt.

Sparekassens kreditstyring er mangelfuld, hvorved sparekassen påtager sig risici, som den ikke har fuldt overblik over. Det medfører risiko for tab, hvilket forstærkes af den høje udlånsvækst. Sparekassen fik derfor påbud om at præcisere og afgrænse sine kreditrisici i kreditpolitikken. Sparekassen havde i flere tilfælde ikke foretaget analyser og risikovurderinger ved bevilling af lån, og bevillingsgrundlaget var dermed utilstrækkeligt.

I 17 af de gennemgåede udlån vurderede Finanstilsynet, at lånet havde en lavere bonitet, end sparekassen selv havde vurderet. Som konsekvens heraf modtog sparekassen påbud om at sikre korrekt risikoklassifikation og identifikation af objektiv indikation for værdiforringelse (OIV) samt at udfærdige en årlig test af risikoklassifikationerne.

Sparekassen fik påbud om at afgrænse sin markedsrisikopolitik, så den afspejler de reelt ønskede markedsrisici.

Sparekassen havde i en længere periode ikke overholdt minimumskravet til likviditet (LCR-kravet) som følge af medregning af et pantsat aktiv i likviditetsbufferen. Sparekassen modtog en påtale for utilstrækkelig og mangelfuld opgørelse og indberetning af LCR.

Finanstilsynet konstaterede mangler i bestyrelsesarbejdet, herunder manglende udsendelse af materiale og manglende protokollering i forhandlingsprotokollen. Sparekassen modtog en række påbud relateret til bestyrelsens utilstrækkelige arbejde.

Sparekassen modtog endvidere påbud om at sikre korrekt opgørelse af de risikovægtede eksponeringer, idet kapitalprocenten var opgjort ca. 1 procentpoint for højt.

Sparekassen havde pr. 30. juni 2017 efter korrektion af de risikovægtede poster en faktisk solvens på 22,5 pct. Finanstilsynet opgjorde solvensbehovet til 18,5 pct., og med en kapitalbevaringsbuffer på 1,25 pct. havde sparekassen en overdækning på 2,8 procentpoint.